

Нащо травам сумувати

Оксана Сенатович

Нащо травам сумувати,
як у трав є рідна мати,
що годує, і голубить,
і травинку кожна любить.

Нащо рікам сумувати,
як у рік є рідна мати,
обнімає берегами,
материнськими руками.

Лиш у вітра-вітрогона
од сльози щока солоня.
Буде в полі завивати
у такій своїй біді,—
бо моя земля не мати
вітрюгану-галайді.